

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1298/2022
29.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Милене Рашић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Звезданом Говедарица Царић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Антонића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К По4 165/21 од 04.07.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 752/22 од 14.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 29.11.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Антонића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К По4 165/21 од 04.07.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 752/22 од 14.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К По4 165/21 од 04.07.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци. Истом пресудом, на основу члана 85. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности – забрана вршења позива, делатности и дужности обезбеђења објеката и људи, а који се финансирају из буџета Републике Србије у трајању од 2 (две) године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. На основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 2. тачка 1) до 9) ЗКП, окривљени је обавезан да плати суду трошкове кривичног поступка у износу од 1.100,00 динара, као и судски паушал од 5.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 752/22 од 14.09.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Вишег суда у Новом Саду К По4 165/21 од 04.07.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Слободан Антонић, у смислу члана 485. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање првостепеном суду или исте преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за наведено кривично дело.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у смислу члана 488. став 1. ЗКП достављен је Републичком јавном тужиоцу, након чега је Врховни касациони суд одржао седницу већа без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног јер је нашао да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА, у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да се правноснажна пресуда заснива на садржају аудио записа и транскрипта тих записа – посебне доказне радње - тајни надзор комуникација из члана 166. ЗКП, по наредби судије за претходни поступак Вишег суда у Шапцу Кпп Пов 254/19 од 16.12.2019. године, према ББ, која наредба је проширена наредбом истог судије Кпп Пов 254/19 од 19.02.2022. године, а да су ови докази коришћени као случајни налаз у смислу члана 164. ЗКП, с обзиром да окривљени АА није био обухваћен поменути одлукама о одређивању посебних доказних радњи. Такође, у захтеву се наводи да су наведени записи и транскрипти предочавани и да се о њима изјашњавала сведок ВВ приликом испитивања у ВЈТ Нови Сад на записнику Кт Ко – 606/20 од 20.01.2021. године, а да је одбрана током поступка предлагала да се поменути аудио записи и транскрипти издвоје из списка предмета као незаконито прибављени докази за окривљеног АА, због тога што се наредба судије за претходни поступак о тајном надзору комуникације односила на ББ, у односу на кога није ни покренут кривични поступак. У захтеву се указује да напред поменути доказ није могао да се користи протеклом рока од шест месеци од дана упознавања јавног тужиоца са прикупљеним материјалом, а како је то прописано одредбом члана 163. став 2. ЗКП, а да је у смислу цитиране законске одредбе материјал прикупљен наведеном посебном доказном радњом морао бити уништен под надзором судије за претходни поступак, који је о томе морао сачинити записник.

Надаље, у захтеву се наводи да се предметни доказ као случајни налаз из члана 164. ЗКП није могао користити против окривљеног који није био обухваћен наредбом, уколико није коришћен против лица на које наредба гласи. С тим у вези бранилац окривљеног АА налази да је у правноснажној пресуди учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног оцењени су као неосновани.

Одредбом члана 164. ЗКП прописан је начин коришћења случајног налаза тако што је одређено да ако је предузимањем посебних доказних радњи прикупљен материјал о кривичном делу или учиниоцу који није био обухваћен одлуком о одређивању посебних доказних радњи, такав материјал се може користити у поступку

само ако се односи на кривично дело из члана 162. ЗКП. Дакле, супротно наводима захтева за заштиту законитости, коришћење случајног налаза као доказа везује се искључиво за кривично дело из члана 162. ЗКП, а не за вођење јединственог или евентуално раздвојеног поступка против лица истакнутих у захтеву. У конкретном случају, случајни налаз коришћен је у поступку против окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, које дело представља кривично дело из члана 162. став 1. тачка 2) ЗКП, у односу на које се примењују посебне доказне радње и у односу на које је према одредби члана 164. ЗКП дозвољено коришћење случајног налаза као доказа. С обзиром да су аудио записи и транскрипти тих записа правилно коришћени као случајни налаз у смислу члана 164. ЗКП, као неосновани су оцењени и наводи захтева за заштиту законитости којима се указује да недозвољени доказ представља и исказ сведока ВВ, којој су исти предочавани.

Одредбом члана 163. став 1. ЗКП, прописано је да ако јавни тужилац не покрене кривични поступак у року од шест месеци од дана када се упознао са материјалом прикупљеним коришћењем посебних доказних радњи или ако изјави да га неће користити у поступку, односно да против осумњиченог неће захтевати вођење поступка, судија за претходни поступак ће донети решење о уништењу прикупљеног материјала.

Из списка предмета је утврђено да је Вишем јавном тужиоцу у Шапцу достављен комплетан материјал по наредбама које се односе на ББ дана 23.09.2020. године, након чега је дана 07.12.2020. године од судије за претходни поступак Вишег суда у Шапцу добијена сагласност за коришћење и достављање материјала ВЈТ у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције, а да је оптужни предлог поднет суду дана 22.01.2021. године, што значи да је јавни тужилац покренуо кривични поступак у року краћем од шест месеци од тренутка када се упознао са прикупљеним материјалом, а што је у свему у складу са одредбом члана 163. став 1. ЗКП.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, захтев одбио као неоснован.

Записничар – саветник
Звездана Говедарица Царић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић